Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

DECYZJA RADY 2010/127/WPZiB

z dnia 1 marca 2010 r.

w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Erytrei

(Dz.U. L 51 z 2.3.2010, str. 19)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja Rady 2010/414/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r.	L 195	74	27.7.2010

▼B

DECYZJA RADY 2010/127/WPZiB

z dnia 1 marca 2010 r.

w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Erytrei

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 16 lutego 2009 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2009/138/WPZiB dotyczące środków ograniczających wobec Somalii ([1]) wdrażające rezolucję Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) nr 1844 (2008) wprowadzającą środki ograniczające wobec osób usiłujących uniemożliwić lub zablokować pokojowe działania polityczne, osób które grożą siłą tymczasowym instytucjom federalnym Somalii lub misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM), lub które podejmują działania zagrażające stabilności Somalii i regionu.

(2) W dniu 14 stycznia 2009 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 1862 (2009) na temat sporu granicznego między Dżibuti a Erytreą i jego ewentualnego wpływu na stabilność i bezpieczeństwo w regionie.

(3) W dniu 23 grudnia 2009 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 1907 (2009) nakładającą embargo na przywóz broni do Erytrei i wzywającą wszystkie państwa, by w porozumieniu ze swoimi organami i zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi oraz prawem międzynarodowym dokonywały na swoim terytorium, w tym w portach lotniczych i morskich, inspekcji wszystkich ładunków wysyłanych do Erytrei i przysyłanych z Erytrei, o ile dane państwo posiada informacje dające uzasadnione podstawy do podejrzeń, że dany ładunek zawiera towary, których dostawa, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy wspomnianej rezolucji lub ogólnego, całkowitego embarga na przywóz broni do Somalii ustanowionego zgodnie z ust. 5 rezolucji RB ONZ nr 733 (1992) oraz uzupełnionego i zmienionego kolejnymi rezolucjami.

(4) Rezolucja RB ONZ nr 1907 (2009) wprowadza także środki ograniczające wobec osób fizycznych i podmiotów, m.in. należących do erytrejskiego kierownictwa politycznego i wojskowego, określonych przez komitet, który powstał na mocy rezolucji RB ONZ nr 751 (1992) i został rozszerzony na mocy rezolucji RB ONZ nr 1844 (2008).

(5) Unia powinna podjąć dalsze działania, aby wprowadzić w życie niektóre środki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie podejmują konieczne działania, aby uniemożliwić sprzedaż i dostawę broni oraz wszelkiego typu pokrewnego wyposażenia – w tym broni i amunicji, pojazdów wojskowych i sprzętu wojskowego, sprzętu paramilitarnego oraz części zamiennych do nich – do Erytrei przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów

([1]) Dz.U. L 46 z 17.2.2009, s. 73.

▼B

państw członkowskich lub za pomocą statków powietrznych lub jednostek pływających państw członkowskich, niezależnie od tego czy pochodzą z ich terytoriów.

2. Zakazane jest dostarczanie Erytrei przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich pomocy technicznej, szkoleniowej, finansowej i innej związanej z działaniami wojskowymi lub z dostarczaniem, produkcją, konserwacją lub użytkowaniem towarów, o których mowa w ust. 1.

3. Zakazane jest również nabywanie przez obywateli państw członkowskich lub z wykorzystaniem jednostek pływających pod banderą państw członkowskich lub ich statków powietrznych towarów pochodzących z Erytrei, o których mowa w ust. 1, oraz uzyskiwanie przez obywateli państw członkowskich pochodzącej z terytorium Erytrei pomocy technicznej, szkoleniowej, finansowej i innej związanej z działaniami wojskowymi lub z dostarczaniem, produkcją, konserwacją lub użytkowaniem towarów, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie - w porozumieniu ze swoimi organami krajowymi i zgodnie ze swoimi przepisami krajowym oraz prawem międzynarodowym - dokonują na swoim terytorium, w tym w portach lotniczych i morskich, inspekcji wszelkich ładunków wysyłanych do i przysyłanych z Erytrei, jeżeli mają informacje dające uzasadnione podstawy do podejrzeń, że dany ładunek zawiera towary, których dostawa, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy niniejszej decyzji.

2. Statki powietrzne i jednostki pływające przewożące ładunki do oraz z Erytrei podlegają obowiązkowi przedstawienia przed ich przybyciem lub przed ich odlotem/odpłynięciem dodatkowej informacji o wszystkich towarach przywożonych do państwa członkowskiego lub z niego wywożonych.

3. W przypadku wykrycia towarów, których dostawa, sprzedaż, przekazanie lub wywóz są zakazane na mocy niniejszej decyzji, państwa członkowskie dokonują ich zajęcia i likwidacji (przez zniszczenie lub pozbawienie możliwości działania).

Artykuł 3

Środki ograniczające, o których mowa w art. 4, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 i 2 zostają nałożone na osoby fizyczne i podmioty, m.in. należące do erytrejskiego kierownictwa politycznego i wojskowego, oraz na podmioty rządowe i okołopaństwowe oraz wszystkie osoby i podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, które wyznaczył komitet powołany na podstawie rezolucji RB ONZ nr 751 (1992) i rozszerzony na mocy rezolucji RB ONZ nr 1844 (2008) (Komitet Sankcji), gdyż:

— naruszają embargo na przywóz broni i powiązane środki, o których mowa w art. 1;

— niosą z Erytrei wsparcie uzbrojonym ugrupowaniom opozycyjnym, które dążą do destabilizacji regionu;

— utrudniają wdrożenie rezolucji RB ONZ nr 1862 (2009) w sprawie Dżibuti;

— goszczą, finansują, wspomagają, popierają, organizują, szkolą lub podburzają osoby lub grupy, które mają popełniać akty przemocy lub terroryzmu przeciwko innym państwom regionu lub ich obywatelom;

▼B

— utrudniają śledztwa lub prace prowadzone przez grupę monitorującą utworzoną ponownie na mocy rezolucji RB ONZ nr 1853 (2008).

Odnośne osoby i podmioty wymieniono w załączniku.

Artykuł 4

Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania, aby swoim obywatelom lub osobom działającym z ich terytorium lub korzystającym z jednostek pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych uniemożliwić bezpośrednie lub pośrednie dostarczanie, sprzedawanie lub przekazywanie broni i powiązanych towarów wszelkiego typu – w tym uzbrojenia i amunicji, pojazdów wojskowych i sprzętu wojskowego, sprzętu paramilitarnego oraz części zamiennych do nich – oraz bezpośredniego lub pośredniego zapewniania pomocy technicznej, szkoleniowej, finansowej i innej – w tym usług inwestycyjnych, brokerskich lub innych usług finansowych związanych z działaniami wojskowymi lub dostarczaniem, produkcją, konserwacją lub użytkowaniem uzbrojenia i sprzętu wojskowego – osobom lub podmiotom, o których mowa w art. 3.

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania, aby osobom określonym w art. 3 uniemożliwić wjazd na swoje terytorium lub tranzyt przez nie.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państw członkowskich do odmowy swoim obywatelom zgody na wjazd na swoje terytorium.

3. Ust. 1 nie ma zastosowania, gdy Komitet Sankcji w poszczególnych przypadkach stwierdzi, że taka podróż jest uzasadniona względami humanitarnymi, w tym obowiązkami religijnymi, lub jeżeli Komitet Sankcji dojdzie do wniosku, że odstępstwo w inny sposób ułatwi realizację celu, jakim jest utrzymanie pokoju i stabilności w regionie.

4. Jeżeli państwo członkowskie zezwala zgodnie z ust. 3 osobom określonym przez Komitet Sankcji na wjazd na lub tranzyt przez swoje terytorium, zezwolenie takie ograniczone jest do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

Artykuł 6

1. Zamraża się wszystkie fundusze i zasoby gospodarcze będące własnością osób lub podmiotów, o których mowa w art. 3, lub bezpośrednio albo pośrednio kontrolowane przez te osoby lub podmioty.

2. Żadne fundusze ani zasoby gospodarcze nie są udostępniane, bezpośrednio ani pośrednio, osobom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, ani na rzecz tych osób i podmiotów.

3. Państwa członkowskie mogą dopuścić zwolnienia ze środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do funduszy i zasobów gospodarczych, które są:

a) konieczne do pokrycia podstawowych wydatków, w tym płatności za środki spożywcze, najem lub kredyt hipoteczny, lekarstwa i leczenie, podatki, składki ubezpieczeniowe i opłaty na rzecz przedsiębiorstw użyteczności publicznej;

▼B

b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie rozsądnych kosztów honorariów oraz na zwrot wydatków poniesionych w związku ze świadczeniem usług prawnych;

c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie należności lub opłat, zgodnie z przepisami krajowymi, za zwykłe przechowywanie lub utrzymywanie zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych;

d) konieczne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, po powiadomieniu Komitetu Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie i po uzyskaniu zgody tego komitetu;

e) przedmiotem zastawu sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego albo przedmiotem wyroku sądowego, w którym to przypadku fundusze i zasoby gospodarcze mogą być wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania wyroku sądowego po powiadomieniu Komitetu Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie, pod warunkiem że zastaw został ustanowiony lub wyrok został wydany przed datą przyjęcia rezolucji RB ONZ nr 1907 (2009) i zastaw nie został ustanowiony lub wyrok nie został wydany na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Ust. 2 nie ma zastosowania do następujących wpływów na zamrożonych rachunkach:

a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub

b) wpłat na zamrożone rachunki z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań zawartych lub powstałych przed dniem, w którym rachunki te zaczęły podlegać środkom ograniczającym,

pod warunkiem że wszystkie takie odsetki, inne dochody należne i wpłaty nadal podlegają ust. 1.

5. Dane państwo członkowskie może przyznać zwolnienia, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c), jeżeli powiadomi Komitet Sankcji, że zamierza w odpowiednich przypadkach udzielić zezwolenia na dostęp do takich funduszy i zasobów gospodarczych, oraz jeżeli w terminie trzech dni roboczych od daty takiego powiadomienia Komitet Sankcji nie wyda decyzji odmownej.

▼M1

Artykuł 7

Rada ustala wykaz zawarty w załączniku i wprowadza w nim zmiany na podstawie ustaleń Rady Bezpieczeństwa ONZ albo Komitetu Sankcji.

Artykuł 7a

1. W przypadku gdy Rada Bezpieczeństwa lub Komitet Sankcji umieszczą jakąś osobę lub podmiot w wykazie, Rada dodaje taką osobę lub podmiot do załącznika. Rada przekazuje swoją decyzję i uzasadnienie umieszczenia w wykazie danej osobie lub podmiotowi bezpośrednio – gdy adres jest znany – lub w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając danej osobie lub podmiotowi przedstawienie uwag.

2. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę lub podmiot.

▼M1

Artykuł 7b

1. Załącznik zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób lub podmiotów przekazane przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub Komitet Sankcji.

2. W załączniku znajdują się także w miarę dostępności informacje przekazane przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub przez Komitet Sankcji niezbędne do identyfikacji danych osób lub podmiotów. W odniesieniu do osób, informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do podmiotów, informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. W załączniku umieszczana jest także data wskazania przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub przez Komitet Sankcji.

▼B

Artykuł 8

Niniejsza decyzja podlega przeglądowi, zmianie lub uchyleniu zgodnie z odpowiednimi decyzjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼B

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 3